

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

ผู้มีศัสดาติดตัว

ก่อนจ้งหัน

ในธรรมท่านกล่าวไว้ว่า สถานที่ใดวัดใดอดิเรกลากมาก เหลือเพื่อ สถานที่นั้นวัดนั้น พระเณรเหล่านั้นจะเสื่อมจากอรรถจากธรรม จะไปเต็มอยู่ที่อดิเรกลาก ธรรมภายในใจ แห่งผาก ท่านทั้งหลายมาศึกษาจำคำนี้ให้ดี สถานที่ใดขาดแคลน เขียมๆ สำหรับผู้ปฏิบัติ ธรรมเหมาะสมแล้ว พระพุทธเจ้าเสด็จออกทรงผนวชไปอาศัยขอทาน จากความเป็น กษัตริย์เข้าอยู่ในป่า ไปบิณฑบาตตามคนที่เขาให้ทานธรรมดาๆ ไม่มีศัสดา พระองค์ตรัสรู้ ธรรมเพราะอาหารขาดแคลน บรรดาพระสงฆ์สาวกไม่ค่อยเหลือเพื่อ อยู่แต่ในป่าในเขา ขาดแคลนในจุดปัจจุัย เพราะท่านแสวงหาอย่างนั้นเอง ไม่ใช่ถูกทรมาน ท่านเสาะแสวงหาที่ ขาดแคลนในด้านวัตถุ แต่ให้เจริญรุ่งเรืองชุ่มเย็นในด้านธรรมะ คือ ศีล สมาธิ ปัญญา วิชา วิมุตติ นี้เป็นสมบัติของพระผู้มุ่งต่อมรรคผลนิพพานโดยแท้ และปฏิบัติให้ถูกต้อง ตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า

ท่านว่า สกุกาโร ปุริสํ หนฺติ ลากลักการะยอมฆ่าคนโง่เสีย นั้นฟังซิ คือลากลักการะ เกิดขึ้นมา ผู้รับต้องเป็นผู้มีสติปัญญา มีอะไรก็กว้านเอาๆ สุดท้ายก็ภายในใจจม อดิเรกลากภายนอกกินมากๆ แล้วเหมือนหมูขึ้นบนเขียงไม่ยอมลง เขียงก็คือหมอน กิน มากนอนมาก ซี้เกียจมาก สำหรับผู้ปฏิบัติธรรมให้พึงระวังสำรวมข้อนี้ให้ดี อะไรจะมีมา มากน้อยให้ดูธรรม อย่าไปดูสิ่งของวัตถุต่างๆ มากกว่าดูธรรมภายในใจ เหมาะสมที่ ตรงไหน การขบการฉันมีมากมีน้อย เราจะกำหนดเอาเฉพาะที่เหมาะสมกับการบำเพ็ญ ธรรมของเรา อดบ้างอิมบ้างนั้นละผู้ปฏิบัติธรรม ธรรมจะเจริญที่นั่น ผู้ที่มีแต่ความ เหลือเพื่อๆ ภายนอก ภายในไม่มีธรรมภายในใจ แห่งผากๆ

ท่านทั้งหลายมาศึกษาอบรม ตั้งหน้าตั้งตามาจริงๆ ก็ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ สำรวม ระวัง ระมัดระวังสิ่งที่กล่าวเหล่านี้ด้วยดี ทั้งๆ ที่เป็นสิ่งหลอเลียง เป็นคุณแก่ร่างกายของเรา แต่เมื่อสติปัญญาไม่มีสิ่งเหล่านี้ก็เป็นข้าศึกต่อตัวของเราได้ จึงให้พากันพิจารณาทุก คน การเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา ในท่ามีสติทุกอิริยาบถ นี้แลเป็นทางเดินของศัสดา

ท่านทั้งหลายอย่าไปหามรรคผลนิพพานออกไปจากหลักธรรมหลักวินัย ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้แล้วว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว

วินัยเป็นเครื่องกำจัดภัยทั้งหลายออก ด้วยการสำรวมในศีลของตน นี่ละดูตรงนี้ อย่าไปดูต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศ ดูเวลาเวลานาที สมัยนั้นสมัยนี้ อันนั้นเป็นความล้มเหลว เรียกว่าลมปากหลอกกัน ให้ดูธรรมดูวินัย นั่นแหละคือองค์ศาสดาอยู่ตรงนั้น ดังที่ท่านสอนไว้ว่า ดูก่อน อานนท์ พระธรรมและพระวินัยนั้นแล จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเรา ตถาคตเมื่อเราตายไปแล้ว นั่น เพราะฉะนั้นเธอทั้งหลายจงมีความหนักแน่นมั่นคง อยู่กับธรรมกับวินัยที่เป็นศาสดาของเธอทั้งหลายเอง เธอทั้งหลายจะไม่ห่างเหินจากมรรคผลนิพพาน จะติดแนบอยู่ภายในใจนั้นแหละ คือศาสดา ได้แก่ธรรมแก้ววินัย

ใครมีความมั่นคงในธรรมในวินัย ผู้นั้นแลมีศาสดาติดเนื้อติดตัวตลอดไป แต่ผู้ไม่มีนั้นตายทิ้งเปล่าๆ ถ้าเป็นพระก็หัวโล้นเปล่าๆ หัวล้านเปล่าๆ กินเปล่าๆ ตายเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์ถ้าไม่มีธรรมภายในใจ ขรราวาสก็มีกิเลสมีกองทุกข์เหมือนกัน ขอให้เข้าไปใช้ในความพอดีพอดี ความรู้จักประมาณในการกินอยู่ใช้สอยในครอบครัวของตน จะไม่ก่อความเดือดร้อนวุ่นวายให้มากเกินไป เพราะเป็นทางของกิเลส ความพอไม่มี มีแต่ติดแต่ดิน ผลที่ได้ก็คือความทุกข์ความเดือดร้อน ผิดหวังๆ นั้นแหละ จำ นี่เทศน์ให้ฟังทุกคน

ท่านทั้งหลายมามุ่งอรรคมุ่งธรรม ธรรมอยู่กับที่แสดงเวลานี้ อย่าห่างเหินจากศาสนธรรม ไปที่ไหนให้ระลึก พุทโธ ไปที่ไหนให้ระลึกถึง ความตาย คนเรามีป่าช้าทุกคน ในศาลาหลังนี้ไม่เว้นแม้รายเดียวที่จะไม่ตาย เป็นแต่เพียงว่าช้าเร็วต่างกันเท่านั้น ในขณะที่มีชีวิตอยู่นี้ให้ชวนชวยหาธรรมของศาสดาที่ประทานให้แล้วเข้าสู่ใจ ด้วยความประพฤติกปฏิบัติกำจัดความชั่วช้าลามกทั้งหลายที่เป็นภัย ออกจากกายวาจาใจของตน สำรวมระวัง อรรคธรรม อิติปิโส สวากุขาโต สุปฏิปันโน นี่เป็นสมบัติประจำชาวพุทธ พุทโธ ธัมโม สังโฆ นี่เป็นสมบัติประจำชาวพุทธ อย่าห่างเหินจากธรรมเหล่านี้ ท่านทั้งหลายจะมีศาสดาติดตัวติดใจทั่วหน้ากัน ไม่ว่าจะขรราวาส ไม่ว่าจะพระ เอาละพูดเพียงเท่านี้ ต่อไปนี้จะให้พร

หลังจั่งหัน

(ทอง ๑๐ บาทครึ่งผม) นั้นค่อยชิมซาบเข้ามาเรื่อยๆ ทองคำที่ว่าคือน้ำหนักตั้ง ๑ ตันนะ มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๑๐ ตัน มันเลยจาก ๑๐ ตันไป ๓๙๔ กิโลแล้ว จำนวนนี้ละจะคืบคลานไปถึงหนึ่งตัน พอได้ถึงหนึ่งตันแล้วก็คู่ เช่นอย่างแก่นี้ก็เป็นสิบ เวลานี้คลัง

หลวงของเรายังที่อยู่ ก็ไม่เคยได้ยินว่าใครเอาทองคำมาเพิ่มอีก ก็มีแต่พวกเราทั้งหลายนี้จะเพิ่มเข้าไป ทองคำเรายังขาดอยู่อีก ๖๐๖ กิโลจะครบจำนวนหนึ่งตัน พอได้หนึ่งตันแล้วก็คู่แล้วก็มอบ เราก็จะประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบโดยทั่วกัน อย่างขาดตัวเลยคราวนี้ ไม่มีเงินต่อ ให้เป็นปรกติกันทั้งประเทศเลย เวลานี้ยังเป็นปรกติไม่ได้ คือทองคำเรายังขาดอยู่ตามที่เรียนให้ทราบนี้ละ

สำหรับดอลลาร์นั้นเราก็ได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วว่า แต่ก่อนดอลลาร์นี้เป็นเคียงคู่กันไปกับทองคำ มีจุดหมายตายตัวว่าทองคำต้องให้ได้ ๑๐ ตันเป็นอย่างน้อย ดอลลาร์ต้องให้ได้ ๑๐ ล้านเป็นอย่างน้อย นี้เราก็ได้แล้ว ทองคำก็ ๑๐ ตัน ๓๑๒ กิโลครึ่ง ดอลลาร์ก็ได้ ๑๐,๒๑๔,๖๐๐ ที่เข้าคราวนี้ ที่นี้ดอลลาร์นี้ถึงจะขาดมากน้อยเพียงไร เราก็ไม่ถือว่าจำเป็นอะไร เพราะดอลลาร์นี้จะได้หมุนออกมาช่วยเงินสดเงินไทยที่ช่วยโลกอยู่เวลานี้

ตั้งแต่เราหยุดเทศนาว่าการที่เรียกว่าการช่วยชาติแล้ว ก็ไม่ได้ไปเทศน์ที่ไหนๆ แล้วรายได้รายมีเกิดขึ้นมาก็ไม่มี ส่วนผู้ที่มาขอร้องนั้นมาทุกทิศทุกทางตลอดมา เงินก็ร้อยหรือลงไปๆ เพราะฉะนั้นจึงคิดว่าจะเอาดอลลาร์นี้เข้ามาช่วยกัน หมุนเข้าไปเป็นเงินไทยช่วยชาติต่อไป จึงบอกว่าไม่แน่ละ ส่วนทองคำนั้นเรียกว่าร้อยทั้งร้อยตลอดไป แม้ที่ว่าได้จำนวน ๑ ตันแล้วก็ตาม มีท่านผู้ใดเข้ามาบริจาคอีกเราก็ต้องเก็บไว้ตามเดิม เก็บไว้ๆ ควรหลอมก็หลอม เสร็จแล้วก็มอบตามเดิม ทั้งที่ประกาศแล้วว่าหยุดแล้ว แต่ท่านผู้มีศรัทธายังถวายเข้ามา เราก็ต้องเก็บไว้ตามเดิม อันนี้เป็นทองคำเข้าคลังหลวงร้อยเปอร์เซ็นต์ ส่วนดอลลาร์ไม่แน่ ระยะเวลาไม่แน่ เพราะดอลลาร์ต้องได้หมุนตัวออกมาช่วยเงินไทยเงินสดที่ช่วยชาติเวลานี้ทั่วประเทศ หมุนไปตลอด ก็เอาเงินที่มีอยู่เล็กน้อยนี้ละออกไป

สำหรับเงินหลวงตาบวนี้ไม่ต้องพูดนะ เงินหลวงตาบวนี้บอกว่าไม่มีได้เลย ไม่มีเงินเหล่านี้มาเป็นกรรมสิทธิ์ของตัวเองที่จะรักสงวนไว้ ไม่จับไม่จ่ายให้เป็นประโยชน์แก่โลกอย่างนี้ไม่มี มีเท่าไรไหลออกหมดมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัดตลอด จนกระทั่งมาช่วยชาติบ้านเมืองนี้ก็รวมกันเข้าไปเลย ที่นี้เมื่อเวลาการช่วยชาติได้ยุติลง เงินจำนวนนี้ก็ต้องรับภาระหนัก ไม่มีที่ไหนช่วยใช้ไหม เงินที่เขาถวายเราเป็นอัยยาศัยๆ เงินจำนวนนี้แหละออกช่วยชาติอยู่ตลอดเวลา รู้สึกว่าหนักมากอยู่

ด้วยเหตุนี้เองที่ว่าดอลลาร์จะไม่เข้าเป็นคู่เคียงกับทองคำต่อไป ได้เท่าไรก็อาจจะได้เท่านั้น เพราะความจำเป็นที่พี่น้องชาวไทยมาเกี่ยวข้องขอความช่วยเหลือนี้มากต่อมากนะ ไม่ได้ลดลง ที่ว่าโครงการช่วยชาติยุติลงแล้ว แต่การมาร้องขอความช่วยเหลือจากวัดนี้ไม่ได้มีคำว่ายุติ และไม่ได้มีคำว่าลดลง หนักขึ้นเรื่อยๆ เราจึงรู้สึกว่าหนักและหนักใจ

เหมือนกัน สูดหายใจก็ต้องตามมีตามเกิด ลงจุดนี้แหละ มีเท่าไรก็ช่วยเท่านั้น ๆ เวลานี้ก็ไม่ทราบเท่าไร มีแต่ใหญ่ ๆ ทั้งนั้น หลายสิบล้าน ๆ ที่กำลังสร้างอยู่เวลานี้ เรือนจำลาดยาวนี่ก็คำนวณไว้เรียบร้อยแล้วเขาวัว ๓๐ ล้านไม่พอ บอกว่า ๓๕ ล้านเลย เรือนจำลาดยาวสองหลัง ๓๕ ล้าน หลังหนึ่งเสร็จแต่ยังไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ หลังหนึ่งกำลังขึ้นอยู่ ให้พวกนักโทษหญิงอยู่ที่นั่น

นักโทษก็เป็นคนเหมือนกัน ได้รับความทุกข์ความลำบากตามวาระแห่งความผิดของตัวเอง หรือกรรมของตัวเองที่เคยทำมาก็ได้ ก็ต้องไปอยู่อย่างนั้น แล้วก็ต้องได้ดูแลปลูกตึกคราวที่แล้วเราทำให้เงินไว้หนึ่งล้านสำหรับเป็นมูลนิธิ คราวนี้ก็คิดไว้ในใจเหมือนกัน เวลาเสร็จเรียบร้อยในตึกสองหลังนี้แล้วก็คิดแต่ยังไม่ได้พูด คิดว่าจะเพิ่มมูลนิธิเข้าไปอีก จะได้สักเท่าไรก็จะเพิ่ม นี่หมายถึงเรือนจำลาดยาว เราได้ให้เพียงหนึ่งล้านเป็นมูลนิธิ

สำหรับอุดร โรงพยาบาลศูนย์นี้ตอนที่เราสร้างตึกเสร็จเรียบร้อยทดลองแล้ว เราก็มอบตึกให้เป็นมูลนิธิ ๓ ล้าน อยู่อย่างนั้นเรื่อยมา ส่วนปากเกร็ดไม่ได้มอบนะ ช่วยเป็นประจำเดือน พี่เลี้ยงเด็กมี ๑๒ คน คือเรารับมา ๑๒ คน ตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งปานนี้จ่ายมาประจำ จึงไม่ได้มีเงินมูลนิธิอะไร จ่ายเป็นประจำ ๆ ไม่ใช่เล่นเหมือนกันนะ คือถ้าทางารขึ้นเราก็กู้ขึ้นตาม พี่เลี้ยงคนหนึ่งเดือนหนึ่งเท่าไร ๆ เราจ่ายให้ตามนั้น ๆ เรื่อยมา ๑๐ กว่าปีแล้ว นี่เราก็กู้ทั้งนั้น เราเอาเงินฝากไว้ในธนาคาร ๓ ล้าน ดอกผลที่ได้มาเท่าไรเราเอาให้เป็นเงินเดือนของพี่เลี้ยงเด็ก ดอกเบี้ยขาดเท่าไรไม่พอเงินเดือน เราก็เอาของเราเข้าเพิ่ม ๆ

แต่พอดีทางธนาคารกสิกรไทยคงเห็นใจรายจ่าย บัญชีเรามันอยู่ธนาคารกสิกรไทยจ่ายมากจ่ายน้อยท่านเหล่านั้นคงจะเห็นใจเรา ก็เลยที่มันขาดเหลือจากดอกเบี้ย คือดอกเบี้ยมีเท่าไรเอามา แล้วพี่เลี้ยงเด็ก ๑๒ คนเดือนหนึ่ง ๆ เท่าไรเราหาเพิ่ม ๆ ที่นี้ทางธนาคารเลย เราหาเพิ่มเรื่อยเขาไม่ให้เพิ่ม ทางนั้นเพิ่มให้เอง เวลานี้ทางโน้นเพิ่มมาเอง ส่วนเงินที่ฝากไว้เป็นประจำธนาคารกสิกรไทยนี้ ๓ ล้าน ประจำเรื่อยมาจนกระทั่งปานนี้ ส่วนโรงพยาบาลอุดรนี้ก็ ๓ ล้าน นั้นยังมีแทรกเข้ามาอีก เช่นสำหรับเหตุการณ์ฉุกเฉินอะไร ๆ เราก็กู้ให้ที่หลาย ๆ แสน อันนี้ไม่แน่นอน เงินมีก็ให้ ไม่มีก็ไม่ให้

หลวงตาได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายเต็มกำลังความสามารถทุกด้านทุกทาง เราไม่มีข้อตำหนิเรา ไม่ใช่พูดเพื่อยอตัวเอง ว่าสิ่งใดที่ยังตำหนิเราได้อยู่อย่างนี้ เช่นสมบัติเงินทองนี้เรามีเงินทองแต่เราให้เพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง นอกนั้นเราก็กู้ไว้แบบนี้ เป็นข้อที่น่าตำหนิที่เก็บไว้แบบนี้เราไม่มี เปิดหมดเลย ตั้งแต่เริ่มสร้างวัดมา หากว่าจะคิดเป็นเงินมันสักก็สิบ

ล้าน ตั้งแต่สร้างวัดมา ปี ๒๔๙๙ มั่นก็ ๔๙ ปี ประชาชนถวายเงินมามากน้อยๆ ออกตลอด เราไม่เคยเก็บ คือช่วยโรงร่ำโรงเรียน คนทุกข์คนจนมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัด โรงพยาบาล ต่างๆ เรื่อยมา ไม่ใช่จะมาช่วยเอาตอนที่ออกช่วยชาตินะ คือเราช่วยเป็นพื้นฐานมาแล้ว เป็นปรกติ

เรามาพิจารณาอันใดที่ว่าเจ้าของได้ตำหนิเจ้าของ ว่าช่วยโลกด้วยความตระหนี่ถี่เหนียว เราบอกเราไม่มี หมดจริง ๆ เพราะอำนาจแห่งความเมตตาที่ครอบคลุมไว้หมด เงินทอง มีที่ไหนๆ ไปกวาดออกมาหมด ความเมตตาผ่านไปกวาดออกมาหมดเลย ก็คิดดูซิบางที่ติดหนี่เขายังยอมติด นั้นเห็นไหม เมตตาละ เอาๆ ติด มันจะมีมาใหม่แล้วค่อยแทนเขา นี่ติดส่วนมากเป็นโรงพยาบาล ที่อื่นไม่ติด เช่นสร้างตึกหลังไหนๆ เราคำนวณไว้เรียบร้อย ค่าคำนวณไว้ในบัญชีสมุดฝาก เข้าใจไหมละ อันนั้นเท่านั้นๆ ค่าคำนวณเรียบร้อยแล้ว เวลานี้ที่ยังไม่ได้จ่ายมีเงินอยู่ในธนาคารเท่านั้นล้านเท่านั้นล้าน

เราจึงได้เตือนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ หากว่าเราตายลงไปนี้ เงินจำนวนที่เราคำนวณไว้เรียบร้อยแล้ว เพื่อจะจ่ายนั้นๆ ยังเหลืออยู่ในบัญชี เราตายแล้วเขาจะเอาบัญชีมาอ่าน โห หลวงตาบ้วนนี้ว่าทำบุญให้ทานเสียจนหมดเนื้อหมดตัว หมดอะไร นี่เงินตั้งหลายสิบล้านอยู่ในบัญชีนี้ หลวงตาบ้วนหึงหวงเงินไว้ในบัญชี บวชมาสั่งสมเงิน เขาจะว่าให้หลวงตาเข้าใจไหม เขาว่าลมๆ แล้งๆ ความจริงเรากำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว นี่ละที่ว่าไม่ติดหนี่คือจ่ายงวดๆ ตามลำดับลำดาไปเลย

ที่ติดหนี่ส่วนมากจะเป็นเครื่องมือแพทย์ เกี่ยวกับโรงพยาบาลนั้นแหละ บางทีปู่ป้า เอาๆ มาเลย ให้สั่งมาเลยเราค่อยใช้ทีหลัง ที่นี้พวกร้านค้าต่างๆ พอว่าวัดป่าบ้านตาดเขารู้หมดในกรุงเทพฯ ไม่ว่าบริษัทใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัด เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลที่เขาขายเครื่องเวชภัณฑ์อะไรเหล่านี้ พอว่าเป็นของวัดป่าบ้านตาดสั่งมาเท่านั้นแหละ โอ้ย ปั้งปั้งเลย เขายังชมเชยมาว่าแต่ก่อนซื้อหลวงตาร้อยเปอร์เซ็นต์ เดียวนี้เขาขึ้นเป็น ๑๒๐% แล้วเขาก็ไม่ได้บอกมาอีกว่าขึ้นเท่าไรแล้ว เพราะเราเป็นอย่างนั้นจริงๆ ว่าอะไรเป็นอย่างนั้นๆ เคลื่อนไม่ได้

เครื่องมือแพทย์ก็เหมือนกัน อะไรที่เราสั่งไปแล้วตกมาผิดอย่างนี้ เราส่งกลับคืนตำหนิอีกด้วย เขาก็รับมายอมขอโทษเรา จัดใหม่มาให้ทันทีและขอโทษพร้อม ว่าพวกลูกน้องจัดผิดไปอะไรๆ เขามาขอโทษ เขาไม่ได้มีทีฐิमानะถือตัวที่ผิดนั้นว่าถูกนะ เขายอมทุกรายไป เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วก็ติดต่อกันได้ตลอดไปใช้ใหม่ละ เพราะไม่มีเจตนา ถ้ามี

เจตนาใส่เรา มาคดมาโกงเราแบบใดแบบหนึ่ง บริษัทนี้เรียกว่าถึงวันตายไม่มีที่จะต่อกันได้กับเรา เราเป็นคนอย่างนั้นนะ ว่าอย่างไรเป็นอย่างนั้น

เงินในธนาคารยังมีอยู่เยอะ ก็เยอะอย่างแบบว่านี่แหละเข้าใจไหม คนอื่นเขาไม่รู้มาเห็นเงินในบัญชีเขาก็จะว่า โอ๊ย หลวงตาบ๊วเป็นเศรษฐี แล้วเขาก็ยกโทษหลวงตาบ๊วใช้ไหมล่ะ เขาไม่รู้จักความจริงซี ดังที่เขายกโทษหลวงปู่ฝั้นเรา พอตีเรารู้เรื่องอันนี้ได้ดีที่ท่านสั่งพระเจ้าพระสงฆ์ เงินก็ไม่มากนักแต่ก่อน หากเงินมีค่ามากอยู่ ก่อนท่านมรณภาพท่านสั่งไว้ว่าคือเงินนั้นล้านห้าแสน ห้าแสนนี้ไปมอบให้ที่นั่น ห้าแสนนั้นมอบให้ที่นั่น ห้าแสนนี้มอบให้ที่นี่ บอกชื่อไว้เลย เป็นล้านห้าแสน ที่นี้เวลาท่านมรณภาพเงินล้านห้าแสนยังไม่ได้ออก เขาก็โจมตีท่าน ลานโพธิ์ลานฝั้นนั้นละว่าอย่างนั้นแหละเรา

จนสมเด็จพระนันทบุรีรังษีร้อนเป็นไฟเลยเชียว บึงรถมาหาเราจากวัดนรนาถฯ โถ เขาโจมตีครูบาอาจารย์เรา ก็ยังเชื่อร้อยเปอร์เซ็นต์อยู่ว่าท่านไม่มีอะไร แล้วเงินมีล้านห้าแสนในบัญชีเพราะเหตุผลกลไกอะไร มหาบ๊วจะทราบได้ดีว่าจัน ท่านบึงมาหาเราเลย มาถึงไปพบกันกลางทางตอนบ่าย ท่านเปิดไฟวาบเลย เราก็แอบรถเพราะยังไม่ทราบว่าใคร ท่านจอดทางนั้น เราก็จอดทางนี้ พอเปิดประตู เออ พอตี ขึ้นใหญ่เลย จะไปไหนนี่ ท่านก็เลยมาเล่าเรื่องนี้ให้ฟัง ว่าเวลานี้เขาออกหนังสือพิมพ์โจมตีท่านอาจารย์ฝั้นเราแหลกหมด เรื่องอย่างนั้นๆ ก็พอตีแหละ กระผมทราบเรื่องนี้ได้ดีหมด เราก็แจงเลย ว่าท่านสั่งไว้ว่า ห้าแสนนี้มอบตรงนั้น ห้าแสนนั้นมอบตรงนั้นๆ เป็นเงินหนึ่งล้านห้าแสน ยังไม่ได้จ่ายแต่เป็นความตายตัวแล้ว กรุณาทราบตามนี้ เออ พอใจ ท่านว่านะ ไปนี้จะไปแก้ข่าวเลย ท่านก็บึงไปวัดโพธิ์ เราก็ออกไปธุระ เรื่องจึงสงบไป นี่ละมันมีแล้วอย่างนี้นะ เขาหาว่าท่านมั่งมีเงินล้านห้าแสน

หลวงตาบ๊วจะมาว่าอะไรล้านห้าแสน มันตั้งหลายล้านอยู่ในบัญชี คิดดูซิ ตึกหลังหนึ่งๆ มัน ๓๕ ล้านแล้ว โรงพยาบาลข้างหลังนี้อีก ๒๒ ล้านกับอีก ๔ ล้าน เป็น ๓๐ ล้านรวมเป็น ๖๐ กว่าล้านแล้วใช้ไหมล่ะ เรากำหนดบัญชีเงินไว้เรียบริ้อยจะให้จ่ายตามนี้ แต่ยังไม่จ่าย คือจ่ายไปตามระยะๆ ที่ยังเหลืออยู่ก็อยู่ในนั้น เวลาหลวงตาบ๊วตายแล้วเขาก็จะว่าหลวงตาบ๊วมีเงินมาก แล้วยังอีกเยอะนะยังไม่ได้จ่าย ไปถึงภาคใต้ พังงา โรงพยาบาลสองโรง โรงเรียน ๔ โรง นี่โอนไปเรื่อยนะทางพังงา แล้วก็ทางจันทบุรี ทางเขาน้อยปลูกตึกโรงพยาบาล นี่ก็โอนไปเรื่อยว่าจะโอนไปวันที่ ๒๘ ก็พอตีเป็นวันที่เราไม่อยู่ คงจะต้องกลับมาเสียก่อน ทางโน้นก็บอกมาว่าไม่รับร้อนอะไร กลับมาแล้วค่อยโอนก็ได้ นี่ละกำลังจะ

โอบแต่ยังไม่โอบ มันต้องมีในบัญชี หลวงตาบ๊วยตายแล้วก็เป็นเศรษฐีเงินในบัญชี เข้าใจไหม ทั้ง ๆ ที่เหตุผลเป็นอย่างนี้แหละ กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบ

หลวงตาบ๊วยที่จะเก็บส่งสมเงินไว้ในบัญชีเพื่อหลวงตาบ๊วยเอง แม้บาทหนึ่งไม่มี พุดขนาดนั้นละ อำนาจแห่งความเมตตาที่กวาดต้อนออกหมดเลยไม่มีอะไรเหลือ เราปฏิบัติมาอย่างนั้น เราเมตตาสงสารสัตว์โลก ที่กำลังได้รับความทุกข์ความทรมานอยู่ทุกแห่งทุกหนทั่วโลกดินแดนไม่มีใครจะได้ครองความสุข เป็นความสะดวกเย็นใจได้นะ คนนี้ทุกข์ทางนี้ คนนั้นทุกข์ทางนี้ มหาเศรษฐีทุกข์ทางนี้ทางนี้ทั่วโลก เอาจิตฟาดจิตให้มันเด่นฝั่งขาดหมด สะบั้นเรื่องความทุกข์ทั้งหลายจมอยู่ในวัฏจักร เรื่องวัฏจักรคือนิพพานพอทุกอย่างสมบูรณ์แบบในเรื่องความสุข ไม่ได้ต้องได้ดีไม่ได้ไปหาที่ไหนตลอดกาล เทียง ความพอดิบพอดิบแบบเลิศเลอ นี่เรามีอยู่แล้วในหัวใจของเรา เพราะฉะนั้นเราจึงมีความเมตตาสงสารโลกทั่วโลกทั่ว ๆ ไป

ใครจะว่าเราโอบเราอดว่าไปซิ เรามีทองคำเราเอาทองคำออกประกาศ ผู้มีมูตรมีคุณ มันเอามูตรคุณเอาส้วมเอาถ่านมาประกาศ มันก็มีสิทธิที่จะประกาศได้ด้วยกันใช้ไหม มันมีส้วมมีถ่านมีมูตรมีคุณ ความเลวร้ายของมันมันก็เอาออกมาประกาศ เอ้า เราก็มีของดีของดีมีทองคำทั้งแท่งออกประกาศได้ เป็นยังไงผิดไปไหน อย่างมันยกตัวอย่าง เช่น หลวงตาบ๊วยไปบำเพ็ญธรรมอยู่ในป่าแล้วมาอวดตนอวดตัวว่าได้สำเร็จเป็นอรหันต์หันท์ บักนั้นแหละ ชื่อมันจำได้ไหม ออกจากนั้นแล้วก็หลวงตาบ๊วยนี้ไปเรียไรเงินของประชาชนทั่วประเทศไทย โดยไม่ได้รับอนุญาต ผิดกฎหมายอาญาวางันใช้ไหม

โอบ ครับ

หลวงตา ก่อนที่เขาจะเกษียณนี้เขาจะฟ้องเราเสียก่อน เราก็ฟังก่อนเขาจะเกษียณกลัวเขาจะตายเสียก่อนก็ได้ มันก็เลยจะไม่ได้ฟ้องเรา นี่ละเขามีคำอย่างนี้เขาเอาออกมาพูดเท่ากับมูตรกับคุณเข้าใจไหม เรามีความจริงนี้เท่ากับทองคำธรรมชาติประกาศออกแบบเดียวกัน เราจึงได้ประกาศ เอ้า ที่เราพูดไปนี้เป็นอรหันต์จอมปลอมจากคำสอนของพระพุทธเจ้า ทั้ง ๆ ที่เราดำเนินตามแนวทางของศาสดาเป็นความผิดไปแล้ว เอ้า ธรรมที่เราเทศน์สอนโลก เฉพาะอย่างยิ่ง ๖ ปีมานี้ที่ช่วยชาติบ้านเมือง เราเทศน์ธรรมะนี้ตั้งแต่พื้น ๆ จนกระทั่งถึงนิพพาน ธรรมะของเราที่เทศน์ไปนี้ผิดที่ตรงไหน เอ้า ค้านมา เราจะตามแก้ อรหันต์ปลอมองค์นี้จะตามแก้ มันปลอมตรงนั้น ๆ เอ้า ว่ามา เจียบเลย หรือมันตายแล้วก็ไม่รู้จะเตี๋ยวนี่ ก็อย่างนี้แหละ

แล้วที่ว่าเราเรียไรเงิน โดยไม่ได้รับอนุญาต เราเรียไรใคร เหว ฟิงซิ นี่เอาความจริง มาพูด ประเทศไทยกำลังจะจมอยู่ทั้งประเทศ เป็นภาพพจน์กำลังลอยอยู่ริมทะเล ประกาศ ป้างขึ้นมา นี่เห็นไหมเมืองไทยเรา ต่างคนต่างรักชีวิตจิตใจ สมบัติเงินทองของตนนี้กำลังจะ ไหลลงสู่ทะเลหมดแล้ว แล้วทำยังไงเราจะพิจารณา ยังไง เมืองไทยเราจะฟื้นขึ้นมา เอ้า จะ ช่วย เราจะ เป็นหัวหน้า นี่เราเรียไรใครเข้าใจไหม ก็บอกเมืองไทยจะจมทั้งประเทศก็ ประกาศให้ทราบ ให้ต่างคนต่างรู้ฟื้นขึ้นมาแล้วเราไปเรียไรใคร เข้าใจไหม

แล้วเราก็บอกว่า เอ้า เราจะ เป็นหัวหน้า ใครมีอะไรๆ ก็เอามารวมที่นี้ แล้วไปเรียไร ใคร นั้น พิจารณาซิ มันบอกว่าเรียไรไม่ได้รับอนุญาต เอ้า บอกมาตามหลักพระวินัยมีที่ เราพูดมีหลักธรรมหลักวินัย ถ้าเรียไรเพื่อตัวเองปรับอาบัติ ถ้าเรียไรเพื่อส่วนรวมไม่ปรับ นั้น อันนี้เราไม่ได้เรียไรเราประกาศให้โลกเมืองไทยเราทั้งประเทศทราบทั่วหน้ากัน เพื่อจะ ได้ อุ่มชาติของตนขึ้นเข้าใจไหม ก็อย่างที่เห็นนี้เป็นอย่างไรละ ชื่นชมด้วยกัน ทองคำ ดอลลาร์ได้เท่าไร แล้วเงินนี้กระจายทั่วประเทศไทย เป็นยังไงไปเรียไรใคร พิจารณาซิ

มันหาเรื่องพวกมูตรพวกคุณพวกสัวพวกถาน มันก็ประกาศออกมาอย่างไม่อาย เรามีธรรมทั้งแท่งเราประกาศออกมาอย่างไม่อาย เท็จก็เท็จมาจริงก็จริงไปชดกันเลยเข้าใจ ใหม เอ้า ผิดไหมที่หลวงตาบัวพูดนี้ ที่ว่าเราเป็นอรหันต์ปลอม ให้ค่านธรรมะของเราที่ เทศน์มานี้ ตั้งแต่พื้นเราเทศน์ธรรมะทุกชั้นทุกตอนเราไม่สงสัย ถอดออกจากหัวใจที่เรา ปฏิบัติและได้รู้ได้เห็นตามทางของศาสดามา สอนโลกตั้งแต่พื้นๆ ธรรมจนกระทั่งถึง นิพพาน บอกตรงๆ เลย แล้วผิดที่ตรงไหน เอ้า ใครค้านมาเราจะแก้ เรารอจะแก้ เจียบเลย จนกระทั่งปานนี้ เทศน์มากขนาดไหน เดียวนี้ทั่วโลกแล้วคำเทศน์ของเราใช้ใหม่ ออกทุก แบบทุกฉบับ เวลานี้อยู่ที่อินเตอร์เน็ตออกทั่วโลก เอ้า ค้านมาถ้าเราพูดนี้ว่าผิดไป อรหันต์ ปลอมนี้พูดผิดไป อรหันต์จริงก็คือไม่ผิดใช้ใหม่ พระพุทธเจ้า สวากขาตธรรมตรัสชอบแล้ว สวากสวากขาตธรรมปฏิบัติตามที่ท่านตรัสไว้ชอบแล้วเป็นอรหันต์อันสมบูรณ์ หลวงตาบัว มันเป็นสวากๆ อะไรมันถึงจะผิดไป จึงบอกให้เอามาค้าน ให้มาค้านเลย อาจหาญสุดขีด เลยนี้

การพูดนี้หัวใจนี้ไม่ได้อยู่ในโลกสมมุติจอมปลอม พวกสัวพวกถานผ่านไป หมดแล้ว มีแต่ความเมตตาสงสารกระจายอยู่เวลานี้ ที่พูดอยู่เวลานี้ก็คือความสงสาร สำหรับเราเองมีความหมายอะไร เรื่องเหล่านี้มาอยู่อะไรได้วะ เข้าใจแล้วหรือ เอาละพอ มัน ต้องอย่างนั้นซิ มีอะไรเอาออกมาอวดซิ เขามีขี้ออกมา เรามีทองคำออกชดกันละซิ มันผิดที่ ตรงไหน ว่าเราอวดอะไร มันเอาขี้ออกมามันอวดเหมือนกันทำไมว่าไม่อวด มันว่าเป็นของ

ดิบของดี เรามีทองคำออกไปมันอวดกันที่ตรงไหนวะ เข้าใจหรือ? พุดแล้วคึกคักเหมือน คลังกิเลส อย่างนั้นแล้ว

ให้พร อัจฉิต์ ปตฺถิตฺตํฯ อายุวณฺโณ สุขํ พลํ ไปผาสุกรรมเยน กลับบ้านกลับเรือนมี พุทฺโธติดหัวใจนะ

เราพุดนี่คือมันคิดมาตลอดนะ วันนี้มันมาสัมผัสปีก็เลยแยะบอกบ้างว่า เรายังเป็น ห่วงเป็นใยในวงกรรมฐานของเรา ที่จะทำประโยชน์ให้แก่ตัวเองและส่วนรวมคือประชาชน ทั่วๆ ไป ว่ามีองค์ใดบ้างที่จะสามารถทำประโยชน์ให้ตัวเองโดยสมบูรณ์แล้ว แนะนำทำ ประโยชน์ให้แก่คนอื่นเต็มกำลังความสามารถ มันก็ทำให้เป็นห่วง จะมีองค์ใดบ้าง แต่ส่วน จิตใจที่ทำประโยชน์ให้ตนโดยสมบูรณ์มี วงกรรมฐานเราไม่น้อย พุดได้เลย ในวงกรรมฐาน เรานี้แหละ ที่ทำประโยชน์ให้ตนโดยสมบูรณ์ คือชั้นวิสุทธิบุคคล พุดภาษาเต็มเม็ดเต็ม หน่วยชั้นอรหัตต์ มีในวงสายพ่อแม่ครูจารย์มัน เวลานี้มีอยู่ในที่ทั่วๆ ไป แต่ท่านไม่ได้ แสดง

ที่นี้เวลาใดไม่ทราบที่ท่านจะแสดงออกเป็นประโยชน์แก่โลกนั้น เราจึงทำให้เป็น ห่วง จะมีองค์ใดได้บ้างนาว่าอย่างนั้นนะ แต่ก่อนเราก็ไม่เคยพุด ครองธรรมมานี้เท่าไรปี เวลานี้ ๕๕ ปี ออกช่วยโลกมา ๖ ปีนี้เพิ่งมาออกคำอันนี้ใช้ใหม่ แต่ก่อนเคยได้ยินเมื่อไรไม่ มี มีแต่เทศน์สอนพระอยู่ในเทปๆ เวลาได้ขึ้นเวทีแล้วก็ค่อยเลย สองหมัดสามหมัดไม่ถอย เลยก็อย่างนี้แล้ว แต่ก่อนไม่ได้พุดเข้าใจเธอ แต่เวลาขึ้นเวทีแล้วมันก็เป็นอย่างนี้แหละ ผางเลย เอ้า ๆ อันนั้นมาๆ ขึ้นเวทีแล้วมีแต่ค่อยทำเฉย

นี้แหละเราจึงคิดถึงบรรดาพระลูกพระหลานไทย ที่จะทำประโยชน์ให้โลก เมื่อทำ ประโยชน์ให้ตนสมบูรณ์แล้ว จะทำประโยชน์ให้โลกได้เท่าที่ควรมีองค์ใดบ้างนา แต่เรื่อง ครองมรรคครองผลเราแน่ใจ สำหรับวงกรรมฐานสายพ่อแม่ครูจารย์มันมีอยู่ทั่วไปในวัด ต่างๆ ก็ในภูเขานั้นแหละในป่านั้นแหละมี ใครจะไปรู้ดียิ่งกว่ากรรมฐานรู้จัก เข้าใจไหม กรรมฐานนี้ถึงกันๆ เจียบๆ อย่างนี้แหละ ท่านไม่ออกประกาศนะ ถึงกันอย่างเจียบๆ รู้ กันๆ ใครอยู่ในภูมิใดๆ รู้กัน เป็นอย่างนั้น คิดดูตั้งแต่เราแต่ก่อนไม่ได้ออกมาประกาศ เห็นไหม เมื่อถึงกาลเวลาขึ้นเวทีแล้วโบทมือเลย ก็อย่างนั้น แต่ก่อนพุดที่ไหนไม่มี มีแต่ เทศน์สอนพระเราแต่ก่อน อยู่อย่างนั้นแหละ

ให้พากันตั้งใจปฏิบัตินะ มรรคผลนิพพานประกาศบ้าง อยู่ในห้องใจของเรา เวลานี้ กิเลสครอบมันไว้ ให้เบิกมันออกด้วยสร้างคุณงามความดี เฉพาะอย่างยิ่งการภาวนาเบิก ออก ท่านทั้งหลายจะได้เห็นที่ตรงนี้ จะไม่เห็นดินฟ้าอากาศที่ไหนว่าเป็นมรรคผลนิพพาน

จะเห็นขั้นที่นี้ เพราะกิเลสอยู่ที่นี้ธรรมอยู่ที่นี้ เปิดกิเลสออกแล้วธรรมจะจำขั้นที่นี้เลย เอานะให้จำเอา เอาละไปละ เทศน์ไปเทศน์มาเลยเดี๋ยวจะเที่ยงแล้ว เทศน์เสียก่อนตาย ไม่นานมันก็ตายแหละเรา เพราะเราหมดจริง ๆ เรบอกตรง ๆ อย่างนี้ เพราะจวนจะตายแล้ว ให้ท่านทั้งหลายฟังเสีย เป็นคำโกหกหรือเหล่านี้ละ เอาทองทั้งแท่งออกมาพูด ยังเห็นว่า เป็นมูตรเป็นคูอยู่หรือ แล้วจะไปยกมูตรคูของเขาขึ้นมาเทตุนบนกระหม่อมอยู่หรือ มันจวนจะตายแล้ว พูดให้พี่น้องทั้งหลายได้ระลึก ตายแล้วจึงมาเชื่อไม่เกิดประโยชน์นะ เวลาสอนอยู่นี้ไม่เชื่อ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th